

Izhaja dvakrat na teden, in sicer v sredo in soboto ob 11. uri popoldne ter stane z izrednimi prilagami ter s »Kazipotom« ob novem letu vred po pošti prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

vse leto 13 K 20 h, ali gld. 6-60
pol leta 6 » 60 » » » 3-30
četrt leta 3 » 40 » » » 1-70
Posamične številke stanejo 10 vin.

Naročnino sprejema upravnništvo v Gosposki ulici št. 7. v Gorici v »Goriški Tiskarni« A. Gabršček vsak dan od 8. ure zjutraj do 6. zvečer; ob nedeljah pa od 8. do 12. ure. Na naročila brez doposlane naročnine se ne oziramo.

Oglas in poslanice se računajo po petih vrstah: če tiskano 1-krat 8 kr., 2-krat 7 kr., 3-krat 6 kr. vsaka vrsta. Večkrat po dogodbi. — Večje drke po prostoru. — Reklame in spisi v uredniškem delu 15 kr. vrsta. — Za obliko in vsebino oglasov odklanjamo vsako odgovornost.

SOČA

»Vse za omiko, svobodo in napredek!« Dr. K. Lavrič.

Uredništvo

se nahaja v Gosposki ulici št. 7 v Gorici v I. nadstr. Z urednikom je mogoče govoriti vsak dan od 8. do 12. dopoldne ter od 2. do 5. popoldne; ob nedeljah in praznikih od 9. do 12. dopoldne. Upravnništvo se nahaja v Gosposki ulici št. 7. v I. nadstr. na levo v tiskarni.

Naročnino in oglase je plačati loco Gorica.

Dopisi naj se pošiljajo le uredništvu.

Naročnina, reklamacije in druge reči, katere ne spadajo v delokrog uredništva, naj se pošiljajo le upravnistvu.

„PRIMOREC“

izhaja neodvisno od »Soče« vsak petek in stane vsa leto 3 K 20 h ali gld. 1-60.

»Soča« in »Primorec« se prodajata v Gorici v tobakarni Schwarz v Šolski ulici in Jellersitz v Nunski ulici; — v Trstu v tobakarni Lavrenčič na trgu della Caserma.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ivan Kavčič v Gorici.

— Telefon št. 83. —

»Gor. Tiskarna« A. Gabršček (odgov. Iv. Meljavec) tiska in zal.

Večna sreča onkraj groba.

Na Jesenicah na Gorenjskem se bje hud narodnosten boj, ker je nevarnost, da utegnejo Jesenice, ta velevažna točka, pasti danes ali jutri v nemške roke. So pa gori narodnjaki, ki bjejo čist narodnostni boj, katerim je namen edino ta, zagotoviti v Jesenicah slovenskemu življu premoč, da ne bo nikdar imel tujec te lepe občine v svojih krempljih. Poleg teh pa se nahajajo na Jesenicah tudi klerikalci, ki se seveda tudi bojujejo, pa tako, kakor je njih naveda. Navidezno se obračajo tudi proti Nemcem, v resnici pa se bojujejo, pač brez pravega vzroka, le proti naprednjakom. Bojni klic je: vera! In s tem bojnim klicem sleparijo na Jesenicah, kakor sleparijo jednako povsodi okoli. Če je res kje vera v nevarnosti, prav, da se bojujejo, saj so katoliški duhovniki, in vsakdo se bojuje za svojo stvar. Ali v to svrhu je cerkev tu, ne pa politično polje. Tam kjer ni nikakega govora o veri, kjer se bje le trd narodnosten boj, tam se imajo združiti vsi Slovenci pač le v ta namen, da odbijejo naskoke požrešnih tujcev, ki hočejo zadušiti slovenski življ. Vera nima tu vmes nič opraviti. Ako bi imel bojeviti jeseniški župnik Zabukovec kaj slovenskega čuta, bi ločil vero in politiko ter se bojeval kot duhovnik za vero v cerkvi in tudi primerno izven nje, ako je dana taka okolnost, kot Slovenec pa bi moral stati v vrstah drugih Slovencev ter se skupno boriti proti nevarnemu tujcu. Toda ne. Jeseniški duhovniki bjejo boj naprej na svojo pest, in ta boj je na tako gorečih tleh v Jesenicah obrnen v glavnem proti sorojakom - Slovincem. Župnik Zabukovec pravi v »Slovincu«: »da mu je ljubši katoliški Nemec kakor liberalen Slovenec. V prvi vrsti mu je mar, da ostanejo Jesenice katoliške« — če so potem slovenske ali nemške, to mu je deveta briga!

To je pač znamenita izpoved, ki kaže, kakšen je program »katoliško-narodne« stranke. Župnik Zabukovec je povedal odkritosrčno,

da njemu je mar le za to, da so Jesenice katoliške in da ljudje dosežejo večno srečo onkraj groba. Za slovenstvo mu torej ni nič mar. Je pač učil ranjki kardinal, da je narodnost paganstvo in da so naši narodni boji utopije! Politikujoči duhovniki med nami se ravnaajo točno po njegovih naukih.

Tista večna sreča onkraj groba je le pretveza, za katero skrivajo svoje posvetne namene. Gospodovati hočejo, gospodovati na vsak način že na tem svetu, zategadel pa begajo ljudi z vero in s peklom, naganjajo hudiče na nje, vse one, ki nočejo biti ponižni farovski kužki, pa proglašajo za liberalce, katere vrag žive pohrusta. Tako je povsodi, tako je tudi na Jesenicah. In ker je tam že mogočna nemška pest, se zaganja katoliški politikujoči duhovnik navidezno tudi v njo, toda če reče Nemec, da se zveže z njim, pa se mu takoj poda, da bi le ostal na vrhu, in prav lahko je videti katoliškega duhovnika združenega z nemškim kapitalistom proti Slovincem — da ostane le on na površju s svojimi mameluki. Narodnost jim je deveta briga. Klerikalna stranka hoče imeti besedo na Jesenicah, in do te hoče priti, pa naj bo po tej ali oni poti, samo z naprednimi Slovinci v družbi ne. Če bi par Nemcev na Jesenicah prihljnilo klerikalno nagnenje, jih hitro prikljopi župnik svoji čredi, da bi se bil skupen boj proti onim Slovincem, ki se trudijo le za tem, da ostanejo Jesenice slovenske. Seveda se vsi ti nič ne vtikajo v vero, ter je ne mešajo med politiko, so pa morda boljši kristjani kakor marsikateri farovski gospod!

In če ti omagajo v boju, če padejo Jesenice kedaj res v nemške roke, bo imela na tem nemalo »zaslugo« klerikalna stranka. Jeseniški župnik išče zveličanje duš, iztreblja pa narodnostni čut. Katoliško mora biti vse — to je njegova parola! Potem pa če so Jesenice nemške ali slovenske, je vseeno!

Večna sreča onkraj groba! to je za ljudstvo, za gospode v farovžih pa gospodovanje že na tem svetu, seveda pri polnih skledah in polnih čašah v prijetni družbi. Narodnost je paganstvo — sveta katoliška cerkev naj vlada s svojo vero povsodi po zemlji!

Slučaj na Jesenicah kaže v pravi luči vse stremljenje klerikalcev, kaže, kako so v prvi vrsti breznamerni. Tako je tudi pri nas na Goriškem. Kar naenkrat so iznašli, da je vera v nevarnosti, in ko so prodrli pri zadnjih volitvah, je bilo prvo, kar so opustili: narodnostni boj! Po delu jih spoznavamo.

DOPISI.

Iz Doberdoba. — Pretekli ponedeljek smo imeli spet boj v naši vaši, ljuti volilni boj, kakoršnih se malo bojuje po vaseh. Volilna doba sedanjega županstva je minula že v jeseni l. 1903. Župan je nategnil svojo vlado do aprila 1904. »Zmagal« je v dveh razredih s pomočjo nasilstva — mož je kapitalist, in kaj pomenja kapitalist na kmetih, posebno kapitalist s kosmato vestjo, ve vsakdo in je bilo še posebej v doberdobskih dopisih pojasnjeno — »zmagal« je s pomočjo tako očitnih sleparij, da je namestništvo vsled utoka volitve razveljavilo. In v ponedeljek se je volitev ponovila. Zdaj je bil mož bolj previden. Zbral je malec bolj svojo mošnjico in potrosil nekaj več od poprej. Čemu se toliko poteguje za županski stol, bo vedel on najbolje, ta stolček ni kar si bodi, ta stolček nese...

Pokupil je par bolj omahljivih glasov, pri volitvi je imel sam škarje in platno v rokah, in tako si je zagotovil »zmago« v 3. razredu. Mnogo ga je stala ta »zmaga« borih 5 glasov. Zahtevala je tudi žrtve: naš župan ne izbira sredstev. Osemdesetletnega starčka, ki se je ves tresel boleznimi in starosti, je pustil privleči na volišče. Še več, moža nasprotna stranke je na zvit način spravil na svojo stran, in pustil, da se je popolnoma upijanil ter da so ga v takem stanju zavlekli v njegovo štalno spat. Mož je ponoči žalostno poginil. Našega župana ni kar nič gnil ta dogodek, je pač utrjen v takih rečeh. Rezal je mirno dalje platno pravice. Sebi velike kose, nasprotnikom odpadke. V drugem razredu ste bili stranki enako močni.

Odločilo bi torej žrebanje. Zgodilo bi se pa lahko, da bi župan obsedel, ker je sam kandidiral v 2. razredu. Mož si je pomagal iz zadrege prav jednostavno. Zbrisal je enega

naših volilcev iz listine in opravičeval potem to s tem, da dotičnik že dalje časa ni plačeval davkov, da torej ni volilec. Nič ne de, da se je pred volitvami sam zanj potegoval in ga skušal pridobiti za svojo stranko, če bi se bil dal podkupiti, bi bil volilec, tako pa ni smel voliti. Naš župan je navihlan, kaj ne? Toda božji mlini počasi meljejo in tudi naš župan pride na vrsto. V 1. razredu je zmagala naša stranka. Proti drugemu podamo seveda utok.

Iz Št. Andreža. — Povsod poprašujejo, da zakaj je nastalo tako sovraštvo med »Bralnim in pevskim društvom« in županom v Št. Andrežu. Mnogi si želijo tudi pravih podatkov o tem. Evo jih: Ko se je l. 1897. ustanovilo »Bralno in pevsko društvo«, je tedaj županov v Št. Andrežu pokojni g. Jožef Lutman, stric sedanjega župana. Pokojnik je sicer bil star in kot tak tudi včasih nekoliko raztresen, ali vendar ni sovražil našega društva, temuč šel je še istemu na roko. Ko je pa zasel sedanji župan županski stolec, je iz začetka tudi ta ugodil par prošnjam temu društvu. Sedaj se je pa stvar predrugačila. Zakaj? Sedanj župan je še mlad, in ima neko slabo lastnost, da ceni svoj trebuh čez vse; in iz tega izvira vse sovraštvo nasproti omenjenemu društvu. Iz začetka mu je naše društvo parkrat napolnilo trebuh, ako je hotelo, kaj imeti od njega. Potem pa je društvo spoznalo, da tako ne gre prav ter vse to odklonilo, in s tem je društvo prišlo v nemilost pri županu. Prvič po teh dogodkih je imelo društvo javno tombolo. Župan pa ni dovolil, da bi se oder za klicanje števil postavil na javni ali občinski prostor; ter je šel tudi na c. k. okrajno glavarstvo, da bi tombolo prepovedalo. Ali na glavarstvu so bili drugačnega mnenja ter so župana kar odslovili zaradi te zadeve. Ko je župan sprevidel, da iz te moke ne bo kruha za svoj trebuh, je klical t. č. predsednika in tajnika v občinsko pisarnico, ter zahteval od njih, da mora biti on in eden podžupan na odru ob času tombole, in da se mora njuna izročiti denar. Tedanji g. predsednik jima je dovolil, da smeta biti na odru on in tudi njegov pobočnik, t. j. tretji podžupan H. s tem pogojem, da denarja ne izroči v njih roke. Tako je tudi bilo. Pri tem pa vprašamo župana in njegovega kolego, s kako pra-

— 46 —

Brez dogme.

Roman.

Spisal H. Sienkiewicz. Iz poljščine poslovenil Podravski. (Dalje.)

Dné 11. velikega srpana.

Prišlo mi je v glavo, da jaz nimam pravice zahtevati in pričakovati od nje, naj bi mi žrtvovala vse. To ni res, da se za ljubezen žrtvuje vse. Ko bi imel na primer jaz nekaj prepri s Krumickim in ko bi mi ona v imenu najine ljubezni zapovedala, poklekni pred njim in ga prositi oduščanja, ne bi storil tega za noben denar. To je kaj nespametno in fantastično dopuščanje, a vendar mi že pri samem pomisleku na to kri sili v glavo. Ne, Angelica, ti imaš prav, da se nahajajo reči, katere radi ljubezni in za ljubezen ni moči žrtvovati.

Dné 12. velikega srpana.

Danes rano smo bili na Windischgraetzhohe. Pešpot potraja tje tri četrt ure, torej sem oskrbel Angelici konja, katerega sem peljal za udo. Korakaje sem imel oprto eno roko ob konjski vrat, pri čemur sem se dotikal njenega krila. Pri zasedanju se je za hip oprla náme in takoj se je oglašil v meni nekdanji človek. Ko bi ga hotel v sebi zamoriti, moral bi ugonobiti lastno telo in oštati samo duh. Zavezal sem se držati svoje občutke na uzdi — in držim jih, toda nisem se zavezal, ne imeti jih, prav tako, kakor bi se ne mogel zavezati, da ne bom več dihal. Ko bi me

dotika Angeličine roke ne pretresla močnejše nego dotika kosa lesa, bi bilo to znamenje, da je več ne ljubim, in tedaj bi vse dolžnosti bile nepotrebne. Govoré Angelici, da sem se pod njenim vplivom prerodil, nisem hotel lagati, toda nisem še očrtal temeljito tega, kar se je godilo z menoj. Res, jaz sem se zgolj premagal. Odrekel sem se popolne sreče, da dosežem od nje vsaj polovico. Rajše sem hotel imeti Angelico na ta način, nego biti povsem brez nje, in mislim si, da slednji, ki vé, kaj je to ljubiti žensko, me bo lahko razumel. Ako so strasti, kakor pravijo pesniki, psi, pa sem jaz te pse povezal in hočem jih moriti z gladom, nikakor pa nisem zmožen zabraniti jim, da ne bi trgali vrvi in ne tulili.

Dobro vem, kaj sem obljubil, in tudi ostanem mož-beseda, kar v ostalem moram. Vspricho Angeličine odločnosti ni več prostora za mojo dobro ali slabo voljo. Za zavoro mi zadoščuje celo bojazen, da se mi ne bi odvzelo to, kar mi je priznalo. Rajše pretiravam sedaj v previdnosti, da ne splašim tega ptiča, kateremu je ime po mojem pojmu: duševna ljubezen, po njenem pa: prijaznost. Spominjam se tega njenega izraza, zakaj bil je majhen zboldljaj, kateri iz početka neznan, začena je pozneje gnojiti. Iz početka se mi je ta izraz zdel premajhen, sedaj pa se mi zdi preveč oprezen in prepoln pridržajev. Kako čudno znamenje človeške narave je ta strah pred nazivanjem nekake reči po imenu. Jaz sem vendar jasno povedal Angelici, za kaj jo prosim, in ona je razumela takisto jasno, a vendar je imenovala to čutilo prijaznost, kakor bi se hotela v danem slučaju zakovariti pred seboj in pred Bogom.

Na drugi strani pa je tudi res, da tako, od zemlje odtrgano čutilo je mogoče krstiti kakor je to komu drago. Pa je tudi mnogo grenkobe in otožnosti v tej misli. Ta pozornost, ki je lastna ženskam zelo čistim, izvira brezdvomno iz njih velike sramežljivosti, toda ne dopušča jim biti velikodušnimi. Zamogel bi priti k Angelici ter ji reči: »Naj si je, kakor hoče, jaz sem se odrekel radi tebe polovici svojega bitja, a ti me za to nagrajaš z izrazi: ali je to prilično?« In v duhu ji govorim to z veliko žalostjo. Saj ljubezni si je težavno misliti brez velikodušnosti, brez kake doprinešene žrtve.

Danes sva se na Windischgraetzhohe razgovarjala kakor dvoje bližnjih bitij, prijazno, in ljubeče se, toda v ostalem se morejo tako razgovarjati ljubeči se sorodniki. Ko bi bila šla na tak izlet pred najinim dogovorom pri Schreckbrücke, bi bil poskusil poljubovati njene roke, noge, bil bi se brezdvomno potrudil, objeti jo za trenutek z rokami — danes pa sem žel mirno, zroč ji v oči, kakor človek, ki se boji najmanjšega naježenja obrvi. Kar je še več, nisem govoril prav ničesar, niti o tej naši duševni ljubezni. Deloma sem se krotil nalašč, misle si, da si s tem pridobim njeno zaupanje in ljubezen. S tem molčanjem sem ji hotel reči: »Ne prekanjš se gledé mené: rajši si dovoljujem manj, nego mi je dovoljeno — kakor bi imel prelomiti najin dogovor.«

Človek se vendar čuti nekoliko poškodovanega, kadar se njegova žrtve enako rado in urno sprejme, kakor jo prinaša. Nehoté se govori takrat v duši ljubljene bitja: »Sedaj se vendar ne daš prekositi.«

Tudi jaz sem govoril to — toda zamán.

vico smeta to od društva zahtevati in zakaj sta prišla na oder? Ko je zaradi te zadeve neki društvenik protestiral, ga je potem župan klical v občinsko pisarnico, in mu ni dopustil niti spregovoriti o tem, ampak grozil se mu je, da ga hitro aretirajo, ako zine eno samo besedo. Potem je še tega društvenika tožil na c. kr. okrajno sodnijo, rezultat pa je bil ta, da je župan prijel od g. sodnika tako lekcijo, katere si ni nadejal.

Pri veselici 15. februarja l. 1903. se je društvo fotografiralo ter naročilo za vsakega društvenika eno podobo, tedaj se je dal fotografirati tudi župan, dasi ni bil društvenik, in ko so bile podobe izgotovljene, je bil on eden prvih, kateri je prišel po podobo ali brez denarja, in še danes je ni plačal.

Pri veselici 4. oktobra istega l. se je tudi župana prosilo za javni ples, ali ga ni dovolil, pač pa je hotel veselico vničiti na čuden način. Tedaj je t. č. predsednik g. An. Zavadlav poslal glavarstvu naznanilo, kakor po navadi. Naznanilo je glavarstvo prišlo v sredo popoldne, odgovorilo je pa glavarstvo ter poslalo odlok v petek dopoldne, torej je društvo moralo prijeti odlok že istega dne. Kakor smo se pa prepričali, je župan sprejel odlok ter ga ni izročil predsedništvu, pač pa je vsem pravil, da veselice ne bo, in je šel tudi na orožniško postajo ter prosil asistenco, katera mu je bila pa odklonjena. V nedeljo kadar se je imela vršiti veselica in je bilo že mnogo občinstva zbranega, da se veselice vdeleži, pošlje po občinskem redarju neki spis predsedniku ob 3. popoldne, naj hitro gre v občinsko pisarnico. Nato sta šla predsednik in tajnik v pisarnico, kjer jim je župan povedal, da glavarstvo ne dovoli veselice za isti dan. Potem sta se predsednik in tajnik z vsa hitrostjo odpeljala na glavarstvo, ter prosila avdijenco h g. dvornemu svetniku, katero sta tudi s posredovanjem policijskega g. načelnika vdobila, in po dobrohotnosti g. c. kr. dvornega svetovalca vdobila tudi dovoljenje, da se je veselica vršila. Vprašanje je, s kako pravico si sme župan pridržati take odloke, kateri se njega ne tičejo?

V lanskem predpustu je društveni odbor sklenil, da ne priredi veselice, in sicer zato, ker se je društvu očitalo, da društvo prireja le zato veselice, samo da pleše. Na mesto da bi imelo društvo veselico, so istega dne plesali naši možaki, in župan je bil na čelutemu plesu. Kar se tiče tega plesa, nočem ničesar omeniti, ker me je sram, da se v št. Andrežu dogajajo taki slučaji, je to bodi omenjeno, da je eden, kakor pravijo županov kolega plesal z odprtimi hlačami. Kar se pa tiče gonje župana nasproti društvu v minolemu letu in tudi sedaj, je večinoma že vsem znano, tako, da moramo reči: „šibe, lakote in takega župana, reši nas, o Gospod!“

Iz Vrtojbe. — V sobotni številki „Soče“ je bilo omenjeno, da so pokopali B. Mermolja, kateri se je obesil — kakor psa, ker ni imel cvenka.

Ta članek je gotovo napravil na vsakega čitatelja utis, ki ni mogel biti v prilog našemu preč. gosp. vikarju. Da bi se ne sodilo napačno gosp. vikarja, ki je pri nas v obče spoštovan — ker zasluži spoštovanje, dovolj malo pojasnilo k omenjenemu članku.

Ko se je izvedelo o smrti B. M., se je na sploh mislilo, da ga je pripravil obup do tega nesrečnega koraka, ter so bili njegovi otročiji predmet splošnega pomilovanja. Gosp. vikarj Štrekelj je šel takoj na vrbov prosit, da bi se ga dostojno pokopalo, kar se je tudi g. vikarju dovolilo za slučaj, da se izkaže, da ni bil pokojnik zdrave pameti, ko je izvršil ta čin. Gosp. župan je pa šel na sodnijo naznaniti vso stvar ter prosit, da bi prišla uradna komisija na lice mesta. Ker pa ni bilo nikakega suma, da bi se bil izvršil kak zločin, se ni odposlalo uradne komisije, ampak se je reklo g. županu pri drž. pravdniku, naj se povabi posebno komisijo, katera bi imela dognati, ali je bil pokojnik pri zdravi pameti ali ne, ko se je obesil, drugače naj se ga pa pokoplje kakor je bil pokopan.

Obvestilo se je o tem njegovega bogatega strica v Šempetru, kateri pa ni maral napravljati novih stroškov za komisijo, in tako se ga je pokopalo — kakor psa.

Dostavim, da se je našlo v njegovem stanovanju raznih poljskih pridelkov precejšne vrednosti in 135 K gotovega denarja. Toliko v pojasnilo!

Dostavek uredništva: Naša notica ni bila naperjena naravnost proti č. g. vik. v Vrtojbi, pač pa proti cerkvi. Cerkev se je postavila na to stališče, da naj se izkaže, ali je bil M. pri zdravi pameti ali ne, ko se je obesil; če se izkaže, da je storil to zmešan, se ga pokoplje cerkveno. Ali izkazalo se ni ne eno ne drugo, M. je bil pa vendarle pokopan kakor pes! Kdo je kriv na tem, ni dvoma več!

Domače in razne novice.

Pevskemu in glasbenemu društvu je daroval g. N. iz G. 1 krono. Srčna mu hvala!

Osebnost. — Okrajni komisar v Poreču g. dr. Fran Skaberné je pridržen v službovanje naučnemu ministerstvu.

Smrtna kosa. — Umrla je g. Rozina Poniž, soproga g. v. u. učitelja v pokouju B. Poniža. Preostali nam so žalje!

Delavski in podporno društvo priredi svoj ples dne 19. t. m. v dvorani „Trgovskega doma“. Vabi se člane in prijatelje društva na mnogobrojno udeležbo, zlasti se, ker se bo vršil ples v krasni novi dvorani. Poleg plesalcev pa je dosti prostora tudi za gledalce na galeriji. Za pijačo in jed bo poskrbljeno v spodnji restavraciji. Kar se tiče obleke, se ne stavi nobenih posebnih zahtev; zahteva se le čedna navadna nedeljska obleka. Dohodek je namenjen društveni podporni blagajni. Pričakujemo obile udeležbe zlasti od delavske strani.

Kaj sledi iz tega? Evo, gotova prevara zame, Mislim sem si, ko nastane podobna pogodba med nama, pa bom v njenem okolišču prost kakor ptič, da bom ponavljal besedo: „ljubim te“ od jutra do večera in je slišal od jutra do večera, da mi bodo takrat poplačane vse muke, za ves ta čas trpljenja, da bom kralj v tem svojem kraljestvu; med tem pa se vse sklada nekako tako, da moje obzorje postaja tesnejše in v duši nastane dvom, osredotočen v vprašanju: kaj si si pridobil?

Toda prizadevam si odstraniti ga. Ne! nekaj sem vendar pridobil. Pridobil sem si to, da sem gledal njeno srečno in plamteče lice, pridobil si njen nasmeh, pridobil to, da se njene oči drzno zaglabljajo v moje poglede. Ako mi je doslej še tesno in neprilčno v tej novi hiši, se godi to, ker še ne znam v njej bivati.

V ostalem sem bil nekaj brez strehe nad glavo — in ako ne vidim jasno, kaj sem pridobil, vem izborna, da ničesar nisem mogel izgubiti. Tega ne pozabim nikdar.

Dne 14. velikega srpana.

Teta je žela govoriti o vrnitvi. Čimdalje bolj se dolgočasi brez Ploševa. Vprašal sem Angelico, če se rada vrne. Odgovorila mi je, da rada — torej se tudi meni že mudi. Nekdaj sem navezoval nekake čudne in nepojasnlive nadeje na premembo kraja. Sedaj se ničesar več ne nadejam, toda v tem Ploševu je toliko prijetnih spominov, da ga z radostjo vidim.

Dne 16. velikega srpana.

Dnevi mi jamejo minevati kaj jednostavno. Premišljuje in počivam. Moje premišljevanje je pogosto o tožno, časih ni prosto grenkote, toda moja duša je že tako utrujena, da mi močno ugaja ta počitek. Radi njega tudi poglavitno čutim: za koliko

mi je sedaj bolje, nego mi je bilo poprej. Sedaj prebivava z Angelico več časa skupaj; čitava in se razgovarjava o tem, kar vsa čitala. Vse, kar govorim, je zgolj o črt najine ljubezni, njen razvoj, vse se tiče nje, toda čudna stvar, da zapazim, da prav nikdar ne govorim naravnost o njej, kakor bi ta ženski strah, imenovati stvar po imenu, se polastil tudi mene. Sam ne vem, čemu je tako, toda v resnici je tako. In žali me to, časih celo močno žali — toda obenem me veseli, ker vidim, da je Angelica s tem zadovoljna in — kar je še več — čutim, da me za to ljubi. Hoté vstvariti med nama čim najtesnejšo duševno zvezo, sem jel ž njo govoriti o sebi; mislim sem si, da po najinem dogovoru ne smem imeti ničesar skritega pred njo. Zamolčal sem pred njo zgolj take reči, katere bi mogle žaliti nežnost občutkov in čistost njenih mislij, nasprotno pa sem poskušal uvesti jo v to moje notranjo dramo, ki izvira iz skepticizma in iz pomanjkanja vsakršne životne podpore. Povedal sem ji odkritosrčno, da nimam na svetu ničesar razun njene duše. Pri tem sem ji pravil, kaj se je godilo z menoj po tem, ko se je omožila, kake premembe in potrebe je doživel moj duh in moje srce od časa vrnitve v Plošev, a pripovedoval sem ji tem rajše, ker je to bila navidezno cela vrsta izpovedi ljubezni, ker je vse to značil: ljubim sem te in ljubim te zmerom nad vse. Njo je omamila ta navideznost zaupljivosti, in poslušala je to, kakor bi ne bil govor o njej — z ganutjem, sočutjem in morda z nezavestnim razkošjem. Videl sem, kako so se ji oči večkrat napolnile s solzami, kako so ji prsi kipele, kako je vse njeno duševno bitje šlo z razprostrtimi rokami proti meni, kakor bi mi hotelo reči: „Pojdi, ker tudi ti zaslužiš nekoliko sreče!“ Ko sem to videl, sem ji govoril z očmi: „Jaz že ničesar več ne zahtevam in prepušчам vse tvoji prijaznosti.“

Občni zbor „Sokola“ se bo vršil v soboto dne 11. t. m. v hotelu „Pri zlatem jelenu“ v prostorih poleg kegljišča ob 8. uri zvečer. Ako bi ta ne bil sklepčen, se vrši drugi uro pozneje brez ozira na število navzočih članov.

Dnevni red: Pozdrav staroste, poročila tajnikovo, blagajnikovo in načelnikovo, volitev staroste, podstaroste in 5 odbornikov, načelnika, preglednikov računov in 3 razsodnikov. Raznosterosti.

O pisarniških uradnikih na sodnjah v Gorici pišejo kaj radi po laških listih. Včeraj smo čitali v „Gazzettinu“ dolgo jeremijado, kako da se protežira Slovence na takih mestih ter da ni zadosti takih uslužbencev, ki bi mogli pisati protokole po laško, itd. Kdor to čuje pa pozna razmere na naši sodnji, se mora smejati takim lažem. Resnica je ravno obratna. — Začudili pa smo se, ko smo čitali, da je obljubil lani g. predsednik in dvorni svetnik, da se bodo odslej sprejemali v take službe le Goričani, to je Lah! To bi bilo nekaj gorastnega! Že tako jih je pol preveč in niso za nobeno rabo! Goriški sodnji imata pač le malo posla z Lah, 90% dela je slovenskega, sodnji sta tu v glavnem za Slovence, zagadel pa se mora ravnati po tem tudi število uradnikov, to je slovenskih bi moralo biti 90, 10% pa laških. Kako pa je sedaj razmerje? Ravno narobe!

Govorice o vojni z Italijo se raznašajo vedno bolj med ljudmi, ker se pomnoži tukajšnja garnizija ter se sploh posadi nekoliko več vojaštva na mejo proti Italiji. Na to omenjamo, da je bilo doslej na mejah proti Italiji izredno malo vojaštva; na primer pri nas v Gorici smo imeli doslej le en pešpolk, malo topničarjev in domobrancev, v Trstu je le en pešpolk, malo domobrancev, potem pa je še le v Pulju zopet en pešpolk. To je pač malo. V Galiciji pa so se vršili leto za letom veliki kavalerski manevri, in garnizij je vse polno. Pa se vendar ni bilo bati ničesar od Rusije. — Italija pa ima na mejah proti Avstriji vedno dosti vojaštva. V Vidmu je cel voj; vojake vseh vrst se vidi tam, in veliki manevri se vršijo leto za letom ob avstrijski meji. Da bi pa Italija mislila ob sedanjih razmerah na kako vojno, ko si išče drugodi vpliva, je pač težko misliti.

Nesreča. — Na dvorišču gostilničarja Beuse v ulici Cordaiuoli so se igrali domači otroci. 2 letna Lojzika je prišla med igranjem, menda se je hotela skriti, čez dvorišče proti kraju, kjer se nagiblje svet proti Soči, padla ter se pridrsala do roba skale, kjer se je vjela v grmičevje in tam obvisela. Padla je na sence ob kamen ter se poškodovala tako, da je umrla, ko so jo prenesli v sobo, še preden je mogel priti zdravnik.

Pevsko in tamburaško društvo „Podgora“ sklicuje občni zbor dne 11. t. m. ob 8. uri v društvenih prostorih g. F. Benini v Podgori. Dnevni red po pravilih.

Mesarji v Gorici se počasi udajajo. Svojim dobrim strankam popuščajo namreč na ceni po

4 do 8 vinarjev ali še več pri kili, da jih tako obdrže, ter jim dajejo dobro meso. Mestna mesnica deluje dobro. Baje postavijo še eno na Starem trgu.

Huzarji pridejo v Gorico meseca aprila. Magistrat išče za nje primerne prostore.

Tečaj za čevljarje. — V tečaj za čevljarje, ki se danes otvori po inicijativi društva za pospeševanje obrti, se je vpisalo 36 čevljarjev.

Izgnali so v preteklem mesecu iz Gorice 28 oseb.

Umrla je v Gorici v preteklem mesecu 116 oseb, to je tako visoko število, kakoršnega ni bilo že od leta 1891., ko je divjala prvič influenza po mestu. Pa takrat je umrlo le 96 oseb, torej letos 20 več. Bolnišnice so polne.

Preskuševanje mleka pri mitnicah pri Gorici in v mestu se nadaljuje. Tržni komisar dobiva le še malo „krščenega“ mleka, vsi drugi prinašajo dobro mleko meščanom.

Prvi ples v „Trgovskem domu“ dne 1. t. m. je bil sijajen dokaz vsestranskega napredka gorških Slovencev. — Številna družba je prihitela v najkрасnejše prostore gorškega mesta, da se prvič raduje ondi uspehov naše narodne in gospodarske žilavosti, ki je postavila „Trgovski dom“ na najlepšem mestu glavnega mesta naše dežele v imponujoč viden znak lepše bodočnosti. — Ples je trajal do 4 1/2 jutraj. Skoro vsi gostje so ostali do konca. — Restavracijo je oskrbel konsorcij v veliko zadovoljnost občinstva. Elegantni restavracijski prostori z vso opravo so napravili vtis kakega najfinejšega dunajskega restavrantu. To je danes najlepša restavracija v Gorici. — Buffet pa je izborna oskrbela kavana Central.

Plesni venček kolesarskega društva „Gorica“ se bo vršil jutri 5. t. m. v „Trgovskem domu“. Pričetek ob 8 1/2.

Pevske vaje „pevsk. in glasb. društva“ bodo za možki zbor v torek, v petek pa za mešan zbor.

Sleparjenje z občinskim redom se nadaljuje po obeh farovških listih. Pa tako nesramno in lažljivo, da mora obiti jeza vsakega človeka, kdor pozna razmere pobližje ter ve, kako grdo vlogo so igrali klerikalci v tem vprašanju. „Gorica“ je navedla iz „Soče“ po poročilu o seji, v kateri je bil na dnevnem redu občinski red, kaj je dr. Gregorčič storil, — noče pa povedati tega, česar ni storil, pa je bil dolžan storiti. Povedali smo, in dr. Treo je to tudi razložil v Sežani na shodu, kako so se zmenili vsi poslanci pred sejo, da se ima zahtevati čitanje, in da to stori dr. Gregorčič, ako pade predlog, da naj se vrne obč. red deželnemu odboru. Dr. Gregorčič pa je snedel besedo, povdarjamo ponovno, in ni imel nič proti en bloc sprejetju zakonskega načrta. Taka je resnica. V „Gorici“ pa mrgoli lažij na vse strani o razpravi o občinskem redu, ali vse te laži bodo še tako odkrite, da bo klerikalce strah! — Za danes omenjamo, da jih izdaja tudi sklicevanje na opravični red, da ako odsekov

(Dalje v prilogi.)

Zaupal sem ji te skrivnosti tudi radi tega, da spravim med naju ta običaj, da vcepim v Angelico prepričanje, da v najinem položaju mora biti tako. Hotel sem jo nekako prisiliti, naj bi mi poplačala z vzajemno zaupljivostjo ter mi takisto povedala, kaj se je godilo ves ta čas v njeni glavi in srcu. Vendar to se mi ni posrečilo. Poskušal sem vprašati, toda besede so ji s tako težavo šle preko ust, da je bila njena prisiljenost očitna, da sem to rajše opustil. Ona, hoté biti povsem odkritosrčna, bi morala povedati, kar je čutila do mene, in kak je bil njen odnošaj do moža. Jaz sem prav hotel priveriti jo k temu, — toda v to ni privoliла prvič njena sramežljivost, drugič čutilo lojalnosti gledé Kromickega.

Razumem to stvar izborna, ali vendar se ne morem ubraniti velike zopernosti: moj pesimizem mi namreč pravi: „Le izjemno nosiš ti v teh odnošajih vse stroške; ti ji daješ vse v zameno, pa za to ne dobiš ničesar; mamiš se, češ, da je njena duša tvoja, med tem pa je celo ta duša ostala záte zaprta — kaj torej imaš pravzaprav?“

Priznavam istinitost tega glasu — ter računam samo še na bodočnost.

Dne 17. velikega srpana.

Pogostoma mi silijo sedaj v spomin besede Mickiewicza: „In začutil sem, gorje! le pol odrešenja.“ Toda ko bi celo v tem pol-odrešenju ne videl teh številnih nedostatkov, katere vidim, vendar še ne bi dospel do popolnega miru. To bi bilo mogoče samo v tem slučaju, ko ne bi poželel ničesar več, to je, ko bi nehal ljubiti. Čimdalje pogostejše prihajajo náme trenutki nezadovoljnosti, v katerih pravim sam sebi, da se nahajam zopet v novi blodnji. Res je, da sem dosel olajšavo v tej muki, katere že nisem mogel več prenašati? Toda olajšava v bolečini še ni odstranitev.

predlog ni zavrnjen, pride v razpravo, kar predlaga poročevalec. Poročevalec dr. Marani je bil proti temu, da se vrne načrt deželne-mu odboru, rekel pa je po izvršenem glasovanju o Greg. predlogu: o leggere o accogliere! Ali čitati ali sprejeti! Zakaj pač se ni oglasil dr. Gregorčič ali pa kateri njegovih tovarišev, če jim je res toliko za občinski red? Zakaj so molčali? Gregorčič je pač snedel svojo besedo, dano pred sejo, zato, ker si je hotel prihraniti okolnost z občinskim redom za poznejšo gonjo proti naprednim poslancem. Načrt obč. reda bi bil sprejet vseeno, če je glasoval zanj kak slovenski poslanec ali ne, ker so glasovali vsi Lahji — ali proti Lahom se oglašajo v farovških listih jako počasnoma in previdno, gonja gre le proti trem naprednim poslancem, katere drugače devajo v nič, ali sedaj v tem slučaju jih pa tako poveljujejo, da jim pripisujejo kar celo krivdo radi sprejetja občinskega reda. — Kakor rečeno, je poročevalec sam rekel, da naj se čita ali sprejme, kar bje klerikalce po zobeh v njihovih trditvah, ali bje jih tudi ta okolnost, da zadostuje, da en sam poslanec zahteva čitanje celega zakona, pa se mora to zgoditi. Zakaj niso tega zahtevali?! — Zane-marili so na celi črti svojo dolžnost, sedaj si pa pustijo peti slavo po farovških listih, kako da so storili svojo dolžnost. Take sleparije se še niso nikdar ugajale z volilci, kakor dan-današnji od strani klerikalcev.

„Primorski Gospodar“. — V Gorici v „Narodni tiskarni“ je začel izhajati nov gospodarski list pod gorenjim naslovom. Urejuje in izdaja ga veščak g. Anton Štrekelj, drž. potovalni učitelj kmetijstva v Gorici.

Tečaj za krojače. — V sredo je bil otvorjen po inicijativi društva za pospeševanje obrti tečaj za krojače, ki bo trajal do 11. marea t. l. Vršil se bo v delavnikih od 4. do 8. zvečer. Poučuje g. M. Kunc iz Ljubljane.

Radi žaljenja Velikanstva so zaprli nekega D. Simonija, 36 let starega, doma iz Italije. Ponoči je v neki gostilni na Kormu žalil našega cesarja.

Brez sredstev. — Na policijo je prišel neki 19 letni An. Mulini iz Italije, brez dokumentov, brez sredstev, pa jako lačen. Poslali so ga v zapore.

Bicikelj ukradel. — Ivan Tomažič iz Vrhovlj na Vipavskem je prišel v Gorico v sredo zjutraj ter šel na Travniku v neko gostilno. Svoj bicikelj je postavil na dvorišče tik gostilne. Ko se je odpravljaj, zapazi da bicikla ni nikjer. Hitro je naznanil tatvino na policijo, sam pa moral peš domov.

Izpred sodnije. — Rozalija Humar iz Kala je bila obtožena tatvine na škodo Fr. Sovič iz Gorenjevasi. Dokazalo se je pa le to, da je bila ukradla zlat prstan. Dobila je 14 dni zapora.

22 letni Peter Frankovič iz Št. Lovrenca pri Moši je poškodoval težko v pretepu nekega Emilija Burnika. Dobil je 3 mesece ječe.

Dne 23. oktobra lani je šlo nekaj goriskih godcev gost v Št. Ferjan. Ko so se vračali ponoči v Gorico, sta zaostala malo za drugimi Jos. Stopar in Andr. Jež, katere sta napadla dva domačina, neki B. Mužina in Mizerit. Bajse sta se hotela polastiti instrumentov. Mužina je udaril Stoparja tako, da je čutil ta bolečine 40 dni. Mužina je obsojen na 4 mesece trde ječe s postom vsak mesec.

Iz Biljane nam poročajo, da tamkajšnji župnik izliva svoj strup na nekatere mladeniče, katerim pa se sicer ne more nič slabega reči. Zmerja jih s šmrkovci, češ, če le malo čitajo, pa hočejo več vedeti, kakor duhoven, ki je študiral 16 let. To je pač grdo, v cerkvi tako govoriti, zlasti še, ker ni res, da bi se kdo postavljaj s svojim znanjem tako, kakor pravi on. Grdo je, ko jih zmerja z brezverci, ferkulini, šmrkci itd. ter šunta druge ljudi, da naj se obrnejo od njih, kakor od psov, da so kakor gnila jajca, ki razširjajo svoj liberalen smrad okoli. Napredne časopise imenuje kugo, ter naj se jih vrže na gnoj. Nekateri se nad takimi besedami zgražajo, drugi se pa smejejo, pravijo pa: naj bi bil župnik svoje ljudi pri sebi, ne pa tujih, pa bi ne bilo govorjenja altroche gnila jajca! V nedeljo je neko Gletno deklico tako vdaril po glavi, da je ta trčila v zraven stoječo, 3 leta staro, da je le s težavo zadržala jok. To ni bil prvi udarec! — Ljudje pri nas so mirni, verni ter spoštujejo duhovne še preveč in se ne marajo prepirati. Župnik pa je unet za združbo ter se zaganja v nekatere vsako nedeljo, toliko da jih ne imenuje. Jasno je, da sam spleta in hoče prepri.

Žrtve volilne agitacije v Doberdobu. — Pišejo nam: Pri občinskih volitvah v pondeljek se je pripetil grozno žalosten slučaj, ki nam kaže posledice neukročene in zaslepljene človeške strasti. Naš župan hoče na vsak način še nadalje vladati v občini, naj velja kar hoče, in naj je občinarjem prav ali ne. Med njegovimi ukupljenimi volilci je bil tudi že bolj postaren mož, ki je v zadnjem času služboval v Gorici. Da si ga bolj gotovo priveže na-se, je posredoval naš župan, da je dobil dotičnik službo pri enem svojih pristavev v domači vasi. V nedeljo tik pred volitvami je ta revež dobil toliko denarja na roko, da se je z njim oprostil od svojih dosedanjih prijateljev, katerim je kaj dolgoval. Šel je potem v županovo oštarijo pit. Bil je že drugače prijatelj vinske kapljice, kaj šele, če se je je dobilo tako po ceni. Pil je za žive in mrtve z drugimi županovimi ukupljenici pozno v noč. Priče pravijo, da so gospod župan ob eni po polnoči sami napajali volilce s šnopom. Oni revež se že ni mogel več ganiti z mesta. Morali so ga odnesti, ne domov, na njegovo posteljo, ampak v — županovo štalo. Menda za to, da bi drugi dan toliko bolj gotovo volili za gospoda župana. Zjutraj so šli moža klicat, ali ni se odzval več. Našli so ga z obrazom zaritega v listje, že trdega. Sodi se, da se je nesrečnež zadušil, ker se ni mogel obrniti. Mrtveca so

potem odnesli v njegovo stanovanje, kjer je ležala bolna v postelji edina mu hčerka.... Kdo je kri-te smrti, vprašamo, kdo je kriv te grozne zrtve? Vprašamo posebno slavno politično gosposko v Gradišču, ki gre našemu neslavnemu županu toliko na roko!

Zmrznenega so našli 33 letnega Ivana Primožiča iz Podgore. Šel je od doma, ko se pa ni vrnil, ga je šel iskat brat, ter našel zmrznenega v Italiji na Podlanskeku. — Na lice mesta so prišli takoj karabinjeri iz Št. Petra ter sodnik iz Čedadu.

Pomota. — V notici, v kateri smo poročali, da dobivajo tukajšnje vojaštvo sedaj meso iz Trsta, se nam je urinila pomota. Mesc ni po 58 vin., marveč po 1 K 58 v za kg, kar so si pa cenj. čitatelji gotovo že sami popravili.

Nevaren tičak iz Italije. — Jos. Apollonio iz Italije dela v Bramovih opekarnah. Te dni zvečer se je vrnil na svoje stanovanje ter začel groziti svojim tovarišem in se spravil nad nekega Zuccola tako, da se je bilo bati, da se pripeti kaka nesreča. Rekel je, da hoče koga ubiti. Poklicali so redarje, ki so tega laškega bandita spravili na varno. — Kakor se vidi, smo v Gorici dobro založeni z nevarnimi elementi iz Italije.

Zaprli so 25letnega A. Collasante iz Italije, ker ga imajo na sumu, da je kradel. Jednaka usoda je zadela 14letnega Al. Pertota.

Odprti lekarni. — Jutri popoldne bosta odprti v Gorici lekarni Cristofolletti-Gliubich.

Zlata zapestnica se je zgubila od „Trgovskega Doma“ do Gosposke ulice v četrtek zjutraj. Kdor jo je našel, naj se oglasi v našem upravnistvu, kjer dobi lepo nagrado.

Našlo se je na velikem plesu v „Trgovskem Domu“: 1 pihalka, 1 igla za v lase, 1 rjava torbica z ruto in malo svoto. Oglasiti se je v „Trgovskem Domu“.

Fantje v Vrtojbi priredijo jutri 5. februarja ples v prostorih g. Maraza.

Kobaridski fantje in dekleta vabijo na ples v nedeljo 5. t. m. v dobro znano Žganovo gostilno, kjer bode svirala češka godba na lok. Začetek ob 8. zvečer.

Mučno trpljenje sta protin in trganje, vendar se ni treba bati, da mi moral kdo zaradi teh boleznih ležati po več mesecev ali pa obiskovati kopališča, ker rabijo zdravniške avtoritete poslednji čas tako zaslovelo Zoltanovo mazilo in trdijo soglasno, da služi to mazilo prav dobro celo za težke obolenosti in da so celo taki, ki so trpeli 10—15 let in brezuspešno rabili kopališča, po večkratni porabi tega izredno dobrodejnega mazila, bili te zoprne bolezni docela prosti. Ker je to mazilo postalo vseobči zaklad, se zatorej dobiva po vseh večjih lekarnah.

Vojna med Rusi in Japonci.

O bojih v Mandžuriji
sta poslala oba vrhovna poveljnika, ruski in japonski, poročila, iz katerih se vidi, da vojne operacije, pričete v zadnjem času, še niso prenehale. Rusi se držijo na levem bregu reke Huhno. Prezgodaj je, govoriti o zmagah in porazih.

Tretja in četrta ruska eskadra.
Kodanjski list „Politiken“ je izvedel iz zanesljivega vira iz Libave: Potem ko meseca februarja odpluje od tukaj tretja eskadra pod poveljstvom admirala Negobatova, odide meseca aprila iz Kronstadta četrta eskadra. Obe eskadri bo Hamburško-ameriška parobrodna družba preskrbovala s premogom, v to svrhu je ista najela več parnikov, med temi tudi nekoliko danskih.

Kuropatkinova ofenziva ponesrečila?
„Daily Telegraph“ poroča iz Tokija od 31. januarja: Kuropatkinov poskus, da bi na bokih objel japonsko armado, se ni posrečil. Njegova glavna pozicija napravljaj tukaj utis, da je verjetno, da se bo moral z vso armado umakniti do preko Mukdena. Pozitiven uspeh japonskega prodiranja je, da je moral Kuropatkin v okrogu približno 9 milj od Heikontaja ostaviti vse pozicije. Vsled zmrznjene zemlje in silnega mraza ni sedaj možno graditi nove vtrdbe oziroma bivališča. Ruske izgube v bojih od 25. do 29. t. m. se ceni sedaj na 36 do 42 tisoč, zgube Japoncev na 700. Rusi so ostavili na bojišču 10.000 mrtvih.

O zadnjih bojih
poroča Kuropatkin, in sicer da so Japonci 28. pr. m. ob 7. uri zvečer pričeli z ofenzivo, ali so bili prisiljeni, umakniti se. Istočasno so prodirali proti Sandiozi, pa so tudi morali prenehati z ofenzivo. Rusi so zavzeli kraj Santajce ter več del vasi Labataj. Ruske izgube so bile neznatne. Dne 27. so se morali Japonci zopet umakniti. General Grippenberg poroča, da so vzeli Rusi celo vrsto utrjenih vasij. Vsi sovražnikovi napadi so bili vsled hrabrosti ruskih vojakov odbiti. Generala Mišenko in Kondratovič sta dobila lahke rane. Vas Bajtajce so skušali Japonci dvakrat vzeti, pa so bili vselej odbiti. Ruske izgube v času od 25. do 28. m. m. znašajo baje okoli 10.000, japonske pa so še mnogo večje. — Japonci so se umaknili iz dveh vasij, katere so zasedli Rusi. 28. pr. m. se je nadaljeval boj, in Japonci so se umaknili proti jugu. Ruska konjenica se je po ruskih poročilih pomaknila za 17 km dalje proti jugu.

Zadnje vesti.
Boji pri Mukdenu se nadaljujejo. Rusi so vzeli Cantantenan ter pregnali Japonce, ki imajo velike izgube.

Biskup Strosmajer
obhaja danes svoj 90. rojstni dan. Ne le Hrvatska, marveč vse Slovanstvo se spominja danes vrlęga moža in velikega mecenā Jugoslovanov. Slava mu!

Kadar žejen Arab v puščavi jemlje v usta kamenčke namesto vode, si s tem ne ugasi žeje, marveč se zgolj prevara. Vprašanje je, če morda jaz ne varam sebe? Znovič tičita v meni dva človeka: gledalec in igravec, in znovič začenja prvi drugega kritikovati ter pogostoma šale zbijati z njim. Ta Ploševski, skeptik, ta Ploševski, ki nima popolne in neomahljive vere v bistvo duše, ali je zaljubljen samo v dušo, se mi dozdeva v resnici smešen. Kaj je ta najin odnošaj? Časih vidim v njen zgolj umetni plod moje bolehave vneme. Sedaj šele sem v resnici tak, kakor oni ptič, ki vleče eno perutnico po tleh. Obsodil sem na kap polovico lastnega bitja, živim zgolj pol življenja ter naročam ljubiti me le s polovico ljubezni! Prazno naročilo! Ločiti poželenje od ljubezni, je takisto nemogoče kakor ločiti mišljenje od življenja. Morem misliti le kot človek, prav tako zamorem tudi le ljubiti kot človek. Celo verski občutki, najbolj idealni izmed vseh, se javljajo z besedami, poklekovanjem in poljubovanjem svetih rečij; jaz pa sem hotel, naj bi se ljubezen do ženske odrekla vsakršnega učlovečenja, vsakršne zveze z zemljo ter bivala na svetu na nadzemljski način.

Kaj je ona? — poželenje in koprnjenje. Kaj sem se trudil ji odvzeti? — poželenje in koprnjenje. Prav tako bi mogel stopiti k Angelici in ji reči: ker te ljubim nad vse, ti obljubujem, da te ne bom ljubil.

V tem tiči nekaka velika pomota. Bil sem v istini tako zablodel kakor v nekaki puščavi, zato ni nič čudnega, da sem zagledal prikazen »fata morgana«.

Dne 18. velikega srpana.
Včeraj so me mučile in me potrle razne misli. Nisem mogel spati; ne hoté pa se razburjati dalje, sem nehal vgrezati se v global pesimizma, in jel sem misliti na Angelico ter si jo predstavljati. To mi pri-

naša zmerom olajšavo. Napeta domišljija mi predstavljaj Angelico kakor živo, tako, da me kar mika spregovoriti z njo. Spomnil sem se one zabave, ob času katere sem jo prvič zagledal kot odrastlo gospodično. V moj spomin se je vtisnila njena slika tako temeljito, kakor bi to bilo včeraj. Spominjam se belega krila, ozalšanega z vijolicami, golih rok, tega lica, nekoliko predrobnega, toda svežega kakor rano jutro, ter tako originalnega vsled drznega obrisa obrvij, ne navadne dolžine trepalnic in obilice mahu na obeh licih! Zdi se mi, da še čujem njen vprašajoči glas: »Ali me ne poznaš, Leon?« Ob svojem času sem zapisal, da je to lice napravilo nāme vtis godbe, pretoľmatene na človeške črte. Tičala je v njih obenem dekličja mičnost in ženska čarobnost. Nikdar me še nobena ni vabila tako močno k sebi, in treba je bilo zares take Cirke, kakor je Lavra, da sem dopustil vzeti si to svojo izvoljenko in že zaročnico.

Nihče na svetu ne čuti bolje nego jaz, da besede: »Tvoj čar traja nad menoj,« ne morejo pripadati poetični izmišljotini, marveč biti težka istinitost. Njen čar traja nad menoj. Jaz je ne le ljubim, ne le želim, marveč jo najmočnejše ljubim; ona napolnuje do roba posode moje dopadajenje, vse predstave o ženski čarobnosti in mičnosti; ona me vleče k sebi s tako nepojasnivo močjo, s kakoršno magnet vleče železo. In ne more biti drugače: saj je vendar to ona in ista Angelica; prav nič se ni spremenila! To je to isto dekličje lice z žensko čarobnostjo; oni isti pogled, one iste trepalnice, obrvi, usta, roke, ona ista vitka postava. Sedaj ima ona samo eno mičnost več: mičnost izgubljenega raja.

Toda kako orjaško brezno se nahaja med najinimi nekdanjimi in današnjimi odnošaji!

Kadar se spomnim one nekdanje Angelice, katere je pričakovala kakor rešitve, mojih besed »Bodi moja« se mi ne ljubi verjeti, da bi bili mogli biti kedaj taki časi. Mislé na to, začetim nekaj takega, kar mora čutiti, prišedši na boben velikaš, kateri je v letih bleška metal na vse strani naokrog denar, da se mu je čudil svet in kateremu je pozneje prišlo živeti ob milošćini.

To noč, ko sem premišljeval o Angelici in se zagledal vanjo z očmi svoje duše, mi je prišlo v glavo, da še nimam nobene njene slike, in nakrat me je nadvladala nepremagljiva volja: dobiti v last njeno sliko.

Te misli sem se oprijel z obema rokama in ta me je tako osrečila, da je vspricho nje zbežal spanec popolnoma od mene. »Imel te bom«, sem si mislil, »migel bom priti, poljubovati tvoje roke, oči, usta — in ti me ne zapodiš od sebe.« In jel sem takoj misliti, kako to izvesti? Nisem mogel stopiti k Angelici in ji reči: »Naroči si svojo sliko na moje stroške,« toda s teto sem storil zmerom, kar sem hotel, in jo mogel pripraviti do tega, da ona izreče željo po Angelicini sliki. V Ploševu se nahaja cela galerija rodbinskih portretov, na katere je teta kaj ponosna, ker njej je mnogo do tega, da bi ondi ne manjkalo nobenega bližnjega. Spominjaj se njene velike naklonjenosti do Angelice, sem bil prepričan, da jo celo razveselim, ko jo dovedem do misli na portretiranje Angelice. Od te strani je pet minut razgovora zadošćevalo in zadeva se je mogla smatrati za dovršeno; jel sem samo misliti na to, komu naj zaupam izgotovljenje portreta. Z globokim zdihljajem sem si mislil, da v nobenem slučaju ne spravim teh gospej v Pariz, kjer bi lahko izbiral med temeljitostjo in objektivnostjo Bonnata, med drznim vzletom Karola Durana in milino Chaplaina.

(Dalje pride.)

Razgled po svetu.

Dogodki na Ruskem.

Maksim Gorki je bil zaprt v Peterpavlovi trdnjavi. Dne 30. pr. m. je bil zaslišan prvič. Dolžijo ga, da je sestavil proklamacijo proti ruskim častnikom ter se sploh močno deležil nemirov.

V Varšavi je proglašeno obsedno stanje. Boji po ulicah se nadaljujejo, ljudska kri teče. Neka dama je videla z balkona svoje hiše pretep delavcev z vojski radi voza kruha. Šla je po revolver ter vstrelila med vojsake. Strela sta v hišo dva orožnika ter pobila damo na tla. Ko sta se vrnila na ulico, so ju ljudje raztrgali.

V Petrogradu in Moskvi je mir. V Batumu je nekdo iz množice vstrelil nekega visjega policijskega uradnika. V Sebastopolu je položaj še vedno jako resen.

Časnikarska društva v raznih mestih so pričela akcijo, da bi rešili Gorkega. Sklepajo se izjave, ki merijo na oprostitev velikega pisatelja.

Minister notranjih del, nepriljubljeni knez Mirski, je odstopil. Car je sprejel demisijo.

Uradno se poroča, da je bilo v Petrogradu dne 22. pr. m. ubitih 96 oseb, ranjenih pa 333.

Varšavsko-dunajsko železnico čujejo čete. Prevažanje vozov od Varšave do Visle so vstavili. Naznanila policije po ulicah je množica potrgala.

V Libavi je prišla deputacija delavcev h guvernerju ter mu sporočila svoje zahteve. Guverner je pozval delavce, naj prenehajo s štrajkom, ker bi bil drugače vsak dogovor nemogoč. Delavci so rekli, da so bili zapečani.

V Kalešu je ustavljeno delo po vseh tovarnah. Tudi časopisi ne izhajajo.

O štrajku v Mitavi poročajo, da se bliža koncu. Tovarne so nekoliko ugodile zahtevam delavcev, pa tudi guverner je izjavil, da vlada hoče olajšati budo delavcev, samo naj ne provzročajo vladi težav.

Londonski listi poročajo, da je car podpisal ukaz, v katerem je naročeno predsedniku ministerskega sveta Witteju, da razširi reforme, napovedane z ukazom 27. dec. 1904. Car je odredil, da se pozove ljudstvo, da se udeležuje vladanja po načinu, ki ga Witte določi. Preostali na dan 22. pr. m. ubitih se odkaze renta, tudi ranjenem. Proglasiti se ima svoboda tiska. To bi bila magna charta Rusije. Proglas društva tovarnarjev v Petrogradu o štrajku delavcev se glasi: Ker zbojvalci priznavajo, da so bili delavci po zunanjih negospodarskih vzrokih zavedeni, konstatujejo soglasno, da ne obstoja medsebojna mirujoča med njimi in delavci, ter sklenejo, da hočejo ugoditi delavcem v nastopnih točkah: Določitev kazni. Radi zamude časa se ne sme nobenega kaznovati. Ukreniti se nima ničesar, da bi se izvedelo za provzročitelje in voditelje štrajka. Nabirati se morajo uredstva, ki se uporabijo za podporo delavskih obitelji, oškodovanih dne 22. pr. m. V tem oziru se ne sme delati nikake razlike med delavci, ki so svojevoljno pričeli štrajkati, in med delavci, ki so bili v to prisiljeni. Zborovalci so sklenili, da ne izplačajo delavcem za dobo štrajka nikakoršne dne, potrebni delavcem pa podelje podporo, ki je ne bo treba vračati.

Poročilo iz Petrograda javlja, da je Maksim Gorki izpuščen iz zaporov.

V Varšavi je bilo povodom zadnjih nemirov ubitih 600 oseb, ranjenih pa 1000.

Iz več krajev, kakor iz Libave, Samari, Kijeva itd. prihajajo poročila, da je štrajk končan.

Car je sprejel v Carskojem Selu deputacijo delavcev, obstoječo iz 36 članov. Spremljal jih je finančni minister in guverner Trepov. Car je nagovoril deputacijo: Zdravstvujte rebjata (otroci)! Odposlanci so odgovorili: Zdravstvujte Vaše Veličestvo! Na to pa je govoril car tako-le:

„Jaz sem Vas pozval semkaj, da slišite moje besede iz mojih lastnih ust ter jih priobčite vašim drugom. Prišlo je do obžalovanja vrednih dogodkov z vsemi žalostnimi in neizogibnimi posledicami, ker ste se dali zapeljati in varati od izdajalcev in sovražnikov naše domovine, ko so vas isti pozvali, da odposljete meni prošnjo o svojih potrebah. Ti ljudje so provzročili s tem upor proti meni in moji vladi, ker so vas prisilili, da prenehate z delom, in to v času, ko morajo vsi pravi Rusi delati, da moremo našega trdovratnega sovražnika poraziti. Ustaja in uporne demonstracije zavajajo vedno množico do nemirov, ki od

svoje strani vedno prisilijo oblastnike, da rabijo orožje, vsled česar padejo potem tudi nedolžne žrtve. Vem, da življenje delavca ni lahko; mnogo jo treba še organizovati in poboljšati; toda potrpite! Vi veste, da je treba biti nasproti gnajstvom pravični, da je treba imeti obzira glede na naše industrijalne razmere — a da meni pojasnite Vaše potrebe potem uporne množice, to je zločin. Skrbe za blagor delavcev hočem podvzeti mere, da storim vse mogoče za zboljšanje njihove osode ter da jim zavarujem zakonito pot, po kateri se bo njihove zahteve preiskovalo. Zaupam na lojalna čustva delavcev in na njih vdanost do mene ter jim njihovo hudobijo odpustim. Povrnite se na svoje delo ter vršite s svojimi drugimi svojimi dolžnostmi, da Vaša pomaga Bog!“

V Lodzu je bilo prišlo do spopada med štrajkovci in vojaštvom. Del delavcev se je hotel vrniti na delo, drugi pa so jih odvrčali. Prišlo je vojaštvo ter streljalo. Štrajkujoči so streljali z revolverji.

Car je sprejel še drugo deputacijo delavcev. — Popa Gajona so zaprli. —

Državni zbor. — K seji 31. pr. m. imamo še omenjati, da je posl. Rizzi predlagal zakon, s katerim naj se omeji izdelovanje umetnega in na pol vina. Posl. Žitnik je interpeliral radi jezikovnih razmer na utrakvističnih šolah na Koroškem. Potem je prišel na vrsto znani nujni predlog Vsenemcev zaradi kaplana Petrana. — Predlog je utemeljeval posl. Berger, ki je opisal, v kako sumljivem položaju so našli mrtvega Petrana v duhovski kaznilnici v Mitterbergu. Bil je ves opraskan, napol slečen in raztrgan, a vendar ga ni nobena komisija pregledala, niti preoblekli ga niso. Duhovnik Petran je prišel v kaznilnico poglavitno zaradi tega, ker so mu bila znana zelo delikatna razmerja škofa Doppelbaura z različnimi linškimi damami. Nadalje je opisoval, kako kruto se postopa z duhovniki v imenovani kaznilnici. Neki duhovnik je tam že 17 let; mnogo zaprtih je zblaznelo, drugi so umrli nenadue smrti. Govornik je nastopil proti premočniklerikalizmu ter opozarjal, da član duhovništva skoraj nikoli ne prestopi kazni, ako ga obsodijo državne oblasti. Tako je bil neki duhovnik kot urednik „Neue Warte“ zaradi obrekovanja in žaljenja na časti obsojen v enomesečno ječo. Škof Doppelbauer pa mu je poslal sveto podobico z napisom: „Siadko je zaradi Jezusa trpeti preganjanja.“ Iz pisarne prestolonaslednikov je dobil isti duhovnik priznalno pismo, v katerem se mu izreka za patriotično postopanje zahvala. Kaj čuda, da se mu je tudi kazni spremenila v globo, ki so jo drugi zanj plačali.

Demisija ogrskega ministerstva. — Ministerski predsednik Tisza je bil 1. t. m. v avdienci pri cesarju ter mu je formalno izročil demisijo ogrskega ministerstva. Nasvetoval je, naj cesar pokliče grofa Jul. Andrássyja, da mu poroča o položaju. — Bajce pride v avdienco k cesarju tudi Košut.

Na občnem zboru pol. društva „Edinosti“ v Trstu so sprejeli tako-le resolucijo:

„Občni zbor in javni shod sklican od pol. društva „Edinost“ na 29. januarja 1905. v Sokolovo telovadnico v Trstu pozivlja vse slovenske poslance, naj nikar ne privolijo v samolasko vseučilišče v Trstu in naj sedanjí moment porabijo v to, da se tržaškim Slovencem preskrbi v Trstu slov. ljudsko in srednješolstvo, zlasti pa trgovsko in obrtno.“

Prebrisnost. — Neki nemški kmet je hotel poslati sinu, ki je bil pri vojaki, nekaj jestvin za božične praznike. Spravil je gnjat, različne klobase, reberca, nekaj potvic itd. v koš, našel skrbno pokrov in nesel sam pošiljatev na pošto. Uradnik mu vrne koš, da mu listek z naročilom, naj zapiše nanj naslov in naj ga obesi. Po eni uri se vrne nemški kmet k uradniku, ki pa ni mogel na noben način opaziti pritrjenega naslova. „Saj sem rekel“, je rekel uradnik „da morate obesiti naslov“. — „Sem tudi storil“ mu je odvrnil kmet, nasmehnil se je prebrisano in je pokazal na svoj vrat, na katerem je visel naslov.

Ponočna služba notarjev. — Najvišji sodni dvor je te dni razsodil, da je kriv disciplinarnega prestopka notar, ki po svojih uradnih urah zapusti kraj svojega uradovanja. Neki notar je bil obsojen na globo, ker je odhajal pop. ob 5. uri iz uradnega kraja v drugi kraj, kjer je imel svojo družino, ter prihajal dop. ob 10. uri v svojo pisarno. Notar mora biti pristopen za stranke v svojem uradnem kraju v vsakem času, torej tudi ponoči, v nujnih slučajih. — Da bi se moglo prisiliti zdravnika, da gre ponoči k bolniku, za to še ni nikake postavne določbe.

Razorožena armada. — V republiki Panama (Amerika) je poveljnik armade Esteban Huer-tas prosil vlado, naj armadi izplača za dva meseca in naj jo potem razpusti. Zagotovil je mirno razoroženje in dejal, da je vzdržanje čisto nepotrebno, ker je v urejenih razmerah, da popolnoma zadostuje zadostuje za red strazarstvo. Vlada je nasvet in željo odbila. Čez nekaj časa je vsa armada obkolila vladno palačo — in vlada je iz strahu po posredovanju poslanika Združenih držav dovolila vendarle, kar bi bila morala poprej storiti.

Delavski štrajk in Japonci. — Ruski generalni štab je dobil iz iz Pariza to-le poročilo: „Londonski dopisniki tukajšnjih listov zatrjujejo, da so nemire in stavko v pomorskih zavodih v Petrogradu, Libavi in Sebastopolu, kakor tudi štrajk v premogokopih na Vestfalskem, kjer stavka okoli 200.000 premogarjev, provzročili angleško-japonski provokaterji, da bi s tem preprečili, da bi ne moglo odpluti 3 brodovje iz Libave in črnomorsko ladjeve iz Sebastopola. Za to agitacijo so izdane ogromne vsote. Povejte ruskemu narodu resnico! Zbog tega so vse simpatije Francije na strani svoje zaveznice Rusije!“ K temu dostavljajo pariški listi, da so nemiri v Rusiji brez dvoma delo Japoncev, a ne delo božje previdnosti, kakor zatrjuje maršal Ojama v svoji proklamaciji.

Volitve na Ogrskem. — Izvoljenih je v ogrski državni zbor 160 liberalcev, 163 Košutovcev, 26 zastopnikov ljudske stranke, 24 disidentov, 12 pristašev Banffyja, 7 nacionalistov, 4 „divjaki“ in 2 soc. demokrata. 14 ozihih volitev je razpisanih.

Poslano.)*

Izjava.

Vsled dopisa v »Soči« od dne 30. decembra 1904 izjavljam, da se vsebina mojih okrožnic ni nanašala na v gor navedenem dopisu podpisane trgovce.

Ajdovščina, 31. jan. 1905.

Albert Šešek.

*) Za vsebino pod tem naslovom je odgovorno uredništvo le toliko, kolikor zahteva tiskovni zakon.

Anton Krušič
krojaški mojster in trgovec
Corso Giuseppe Verdi št. 33
izdeluje
vsakovrstne obleke
za vsak stan,
kakor tudi
za civilno, vojaške
in držav. uradnike.
Posebno priporoča
fino črno blago
za salone, frack, smoking, jakete in sako,
atere obleke se rabijo posebno na plesih v predpustnem času.
Cene zmerne.

Društvo svobodomiselnih slovenskih akademikov „Sava“ na Dunaju priredi svoj V. redni občni zbor dne 8. svečana 1905. ob 1/2. 8 zvečer v prostorih: Spodnja Budjevička VIII. Alserstrasse 7. Svobodomiselni slovanski gostje dobrodošli.

Najmanjša armada na svetu. — Luksemburg ima 135 orožnikov, 170 prostovoljcev in 39 godcev. Za slučaj vojne se lahko pomnoži število prostovoljcev celo na 250 mož! V republiki San Marino so uvedli splošno vojno dolžnost, tako da ima devet kompanij, in sicer 950 in 38 častnikov pod enim maršalom. To pa le v vojnem času, drugače šteje armada le eno kompanijo t. j. 60 mož. Čudno je razmerje med številom častnikov in med številom navadnih vojakov v republiki Liberija, kjer je častnikov 800, prostakov pa 700.

Papež Pij trguje z redovi. — Reški „Novi List“ piše: Te dni je dobila gospa Ana Milišić iz Makarske od sv. očeta Pija X. red „pro Ecclesia et Pontifice“. No, ali veste, kaj je ta gospa storila za cerkev in državo? Darovala je papežu 140.000 kron, katero vsoto je te dni njen nečak, spljetski kanonik Poldo Ivanšević, odštel v Vatikanu. V času, ko je ta plemenita gospa storila to „krščansko“ delo, so naši Zagoreci v okolici Makarske umirali gladu. Pa pravijo, da se ne pre-rojujemo v Kristu?!

Japonska agitacija na Ruskem. — O tej agitaciji je priobčil „Ruski Invalid“ nastopno poročilo: Vojnemu ministru je došla iz Pariza sledeča brzojavka: Londonski dopisnik je brzojavil, da je japonska vlada razdelila med ruske socialistiške revolucionarje, liberalce in delavce 18 milijone rubljev, da bi vprizorili neredov v Rusiji. Nameravalo se je uničiti vse pomorske zavode, onemogočiti, da bi se balistiška in črnomorska eskadra odpravili na skrajni Vzток, preprečiti, da bi se generalu Kuropatkinu pošiljala ojačenja, strelivo in provijant, in tako rusko vlado prisiliti, da sklene mir, ki je neobhodno potreben Japonski, nahajajoči se pred bankerotom.

Ure na nihalo z godbo

so zadnja novost. Te francoske miniaturne ure na nihalo so dolge 70 cm, škatlja je iz orehovega lesa, fino politirana, z umetno izrezljivimi oblikami ter igra vsako uro najlepše koračnice in pleso. Cena z zabojem in odpošiljanjem 18 gld. Ista ura brez godbe, a bje pol in cele ure, z zabojem in odpošiljanjem samo 6 gld. Da bje kakor ura zvoničnik 6-50. Te ure niso samo zanesljivo točno idoe, ampak tudi lep okras vsake sobe. Budilka z zvonom in po moči so svetlečo tablico s številkami gld. 1-70. Budilka z godbo. Igra mesto zvoničnik 6-50.

Razpošilja po povzetju. Kar ne ugaia vrne denar.
Cenik ur, verižic, prstanov itd. zastoj in franko.
Josip Spiering, Dunaj I.
Postgasse št. 2-93.

Sveže meso I. vrste.

Izvozna hiša na debelo.

Razpošiljam vsak dan sveže zaklano meso prve vrste, goveje, telečje in tudi mastno perutnino po nizkih cenah v košu 5 kg franko proti povzetju:
5 kg sveže goveje meso v zadnjem delu K 4-80
5 „ „ telečina „ „ „ 4-80
5 „ „ mastna mlada piščeta „ „ „ 7-—

Ignac Herbst Bohova 2.
Galicija.

Med. univ. dr. E. Dereani

prične s

1. februarjem

zvrševati splošno zdravniško prakso.

Brezplačno zdravljenje za uboge bolne na očeh in ušesih, tudi nadalje od 10.—11. ure dopoldne.

••••• Stolni trg št. 2. I. nadstropje. •••••

Naznanilo.

Valjčni mlin Vinkota Majdiča v Kranju naznanja svojim cenjenim odjemalcem in ostalemu občinstvu, da je oddal zastopstvo in zalogo lastnih izdelkov za Gorico in okolico trdnjki

C. Sicherle & Co v Gorici.

Nadaljni naklonjenosti se toplo priporoča.

Zaloga

Gledališka ulica št. 18.

Ivan Kravos

priporoča svojo

sedlarsko delavnico

v Gorici

ulica Vetturini št. 3.

Išče se

učenca

za knjigarno in trgovino z muzikalijami

in umetninami.

Ponudbe na:

Goriška Tiskarna A. Gabršček.

Zaščitna znamka: „Sidro“
Liniment. Capsici comp.

Nadomestek za
Pain-Expeller

je splošno priznano kot izvrstno bol
blažujoče mazilo; cena 80 vin., K 1 40
in K 2 se dobiva v vseh lekarnah.

Pri nakupovanju tega povsod priljub-
ljenega domačega sredstva, naj se jemlje
le originalne steklenice v skatljah z n šo
zaščitno znamko „Sidro“ iz Blehtorjeve
lekarnice, potem se je gotovo prejelo
originalni izdelek.

RICHTERJEVA LEKARNA

k „zlatemu levu“ v Pragi
Elisabethgasse št. 5 nova.
Dnevno razpošiljanje.

Paprika

iz Segedina
1. vrste, cvet-
lična paprika,
sladka, garan-
tirano pristna,
priznana izvrstne vrste. Lastni pridelki
kg za K 5. Razpošilja po povzetju od 4 1/2
kg dalje franco. Kar ne ugaša se sprejme
nazaj. Uzorec na zahtevo zastonj in franco.
Poslovnica za razpošiljanje deželnih pridelkov
H. upt. A. Ru. t. f. Budimpešta, VII. Ovo-
dag. 22. G. Z. I.

Nova trgovina v Gorici.

Otvorili smo novo trgovino, ki ima:

knjige, časopise (slovenske, hrvatske, ruske,
češke, nemške, italijanske, na željo preskrbi vsak
časopis v kateremkoli jeziku), papir vseh možnih
vrst, pisarniške in šolske potrebščine (peresa,
svinčniki, ročniki, črnilo, radirke itd. itd.)

Razglednice v najbogatejši izbi (nad 40000
vzorcev), med temi vse možne slovanske, na-
rodne ali izdelki slovanskih umetnikov. Prekup-
cem velik popust.

Slike: zgodovinske, posvetne in nabožne,
slovanskih umetnikov z umetniškimi okvirji tudi
slovanskega izdelka.

Kipi: Prešeren, Vodnik, Vega, Jurčič, Kesnik,
Slomšek, Tolstoj, kralj Petar II. srbski, S. Gre-
gorič, Levstik itd.

V kratkem bo trgovina vrejena in popolna.
Rodoljubi se lahko prepričajo, da bo to modern
vseskozi slovanski zavod, kakoršnega na ce-
lem Primorskem doslej ni bilo. Kazati hoče ro-
jakom napredujočo slovansko umetnost, znanstvo,
slovstvo v vseh panogah, in vzbujati za vse to
med rojaki smisel in čul.

Rojakom v mestu in na deželi se toplo
priporoča.

„Goriška Tiskarna“ A. Gabršček.

Lekarna Cristofolletti v Gorici na Travniku.

Trskino (štokfižovo) jetrno olje.
Posebno sredstvo proti prsnim bole-
zim in splošni telesni slabosti.
Izvirna steklenica tega olja naravno-
rmenne barve po K 1 40, bele barve K 2.
Trskino železnato jetrno olje.
Raba tega olja je posebno priporo-
čljiva otrokom in dečkom, ki so ner-
vozni in nežne narave.

Jetrno olje se železnim jedcem. S tem oljem se odzdravi v kratkem času in z gotovostjo
vse kostno bolezn, zlezni otoki, golše, malokrvnost itd. itd.

Cena ene steklenice je 1 krono 40 vinarjev.

Opomba. Olje, katerega naročam direktno iz Norvegie, preišče se vedno v mojem kem.
laboratoriju predno se napolni steklenice. Zato zamorem jamčiti svojim č. odjemalcem
glede čistote in stalne sposobnosti za zdravljenje.

Cristofollettijeva pijača iz kine in železa

n najboljši pripomoček pri zdravljenju s trsknim oljem.

Ene steklenice stane 1 krono 60 vinarjev.

Banka „Slavija“

razpisuje nekaj mest potovalnih uradnikov. Reflek-
tantje naj s prošnjami predložijo tudi reference svojega
dosedanjega službovanja.

Generalni zas'op banke „Slavije“ v Ljubljani.

Mihael Ussai

kovarska in ključavničarska delavnica

Židovska ulica št. 7.

Zaloga štedilnikov, sesalk in cevij za
vodo. Izvršuje vsako popravilo in vpe-
ljava sesalk in vodovodov.

DIJAMANTI za rezanje stekla

od K 1-80, 2-40, 3-—, 4-—, 5-—, 6-—, 8-—, 10-—, 12-—, 15-—, 20-—, 30-—

nad 10,000 komadov ima v zalogi

ANGELO CASAGRANDE v Trstu

Portici di Chioza 1. Razpošiljatev tudi posameznih komadov po povzetju. Telefon 994

POZOR!
Bolehnim zdravje.

POZOR!
Slabotnim moč.

Pakraške kapljice in slavonska biljevina sta danes najbolj priljubljena ljudska leka'
ker delujeta gotovo in z najboljšim vseh pot ter sta si odprla pot v vse kraje sveta.

Pakraške kapljice: Te delujejo izvrstno pri vseh že-
stiranjujočih boleznih in vseh vrstnih boleznih, od-
stranjujejo grčeve bolezn v želodcu, gonijo vetrove ter
čistijo kri, pospešujejo prebavo, uničujejo male in velike
gliste, odstranjujejo mrzlico in vse druge iz te izvirajoče
bolezni.

Zdravijo vse jetrne bolezn; najbolje sredstvo proti
bolezni maternice in madrona, radi tega ne bi smela
manjkati v nobeni mestni ne kmetički hiši.

Vsakdo naj naroča in naslovi:

Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Cena je sledeča franco na vsako pošto:

12 steklenic (1 ducat)	5 kron — vin.
24 " (2 ")	8 " 60 "
36 " (3 ")	12 " 40 "
48 " (4 ")	16 " — "
60 " (5 ")	18 " — "

Manj nego 12 steklenic se ne pošilja.

Vidmarč predložuje kmetom moč
pakraških kapljic in s vonske biljevine.

Slavonska biljevina: Vporablja se uprav sijajnim in
najboljim vspehom, proti najsta-
rejšemu kašlju, prsoboli, hrapavosti v grlu, težkemu dihanju, naduhi, kataru, odstranjuje goste
sline ter deluje izvrstno pri vseh najstarejših prsnih in pljučnih boleznih.

Cena je sledeča franco na vsako pošto:

2 originalni steklenici 3 K 40 v., 4 originalni steklenici 5 K 80 v., 6 originaln. steklenic 8 K 20 v.

Manje nego 2 steklenici se ne pošilja. Pošilja se po povzetju ali naprej poslanim
zneskom. Priporočam, da naroča vsakdo izključno le pod naslovom:

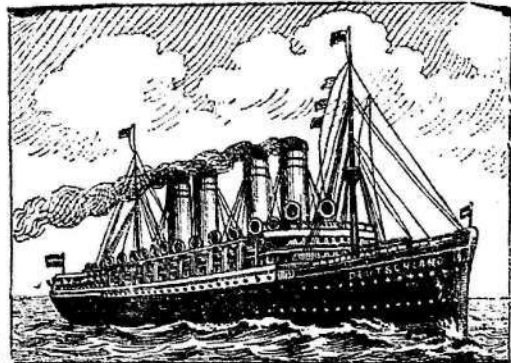
Peter Jurišić, lekarnik, Pakrac št. 211 (Slavonija).

Dožnja

Ameriko

za

gld. 100.

Dožnja

Ameriko

za

gld. 100.

Iz Ljubljane v Novi-York samo gld. 100

s prosto dobro hrano že v Hamburgu

v dežele: Pennsylvanija, Ohio, Illinois, Minnesota, Montana, Californija itd. toliko višje ko-
likor je tarifna cena po ameriški železnici; s priznanim najboljšimi parniki družbe

Hamburg - Amerika Linie

Kdor je odločen potovati in da se mu dober prostor preskrbi, naj pošlje 20 kron
are na moj naslov:

Fr. Seunig — Ljubljana, Dunajska cesta 31.

Anton Ivanov Pečenko - Gorica

TEKALIŠČE JOSIPA VERDIJA št. 28.

Velika zaloga

pristnih belih in črnih vin iz lastnih in drugih priznanih vinogradov.

Dostavlja na dom in razpošilja po železnici na vse kraje avstro-ogerske monarhije v sodih od 56 l naprej. Na zahtevo pošilja tudi uzorce.

Cene zmerno. Postrazba počtena in točna.

Zaloga piva

„Delniške družbe združenih pivovarov Zales-Laški Trg in plzenjskega piva „razdvoj“ iz sloveče češke „Mšešanske pivovarne“.

Zaloga ledu, karerega se oddaja na debelo od 100 kg naprej.

Karol Draščik,

pekovski mojster in sladčičar v Gorici na Kornu št. 8.

Priporoča vsakovrstno pecivo, kolače za birmance, torte i. t. d.

Priporoča se slavnemu občinstvu za mnogobrojna naročila ter obljublja solidno postrežbo po jako zmernih cenah.

Anton Potatzky v Gorici.

Na sred. Raštelja 7.

TRGOVINA NA DROBNO IN DROBNO.

Najcenejša kupovališča alnberškega in drobnega blaga ter tkanin, projo in nitij.

POTREBŠČINE

za pisarnice, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke za šivalne stroje.

POTREBŠČINE

za krojače in čevljarje.

Svetilnice. — Rožni venel. — Mašne knjžice.

Višna obuvala za vse letne čase.

Posebnost:

Semena za zelenjave, trave in detelje.

Najbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejnih in trgih ter na deželi. z 35-8

Fine dunajske salame

razpošilja v zavojih po 5 kg proti povzetju za K 6-20, fine klobase iz šunke 1 kg K 1-80, fino posušeno meso 1 kg K 1-50.

J. KOLLMANN,

tovarna klobas, Dunaj XII. Thaliastrasse 111.

Josip Miani sin

Gorica — na Travniku šte. 23.

Zaloga:

vsakovrstnega stekla, steklene in porcelanaste posode, nožev, vilic, steklenic itd.

Izdela katerokoli steklarsko delo.

Izbira svetilk, električnih, na plin ali petrolej. Električne žepne svetilke.

Posebnost: izdelki iz aluminija za domačo rabo.

Prva koncesijonirana delavnica z motornim obratom za fino mehaniko, fiziko, matematiko, optiko, fino brušenje in poliranje itd. Vpeljava strelovodov, elektrike, brzojavov, hišnih telefonov, plina in vode.

Poprave se izvršujejo hitro in po cenit

Ivan Potočnik & A. Hügel

Gorica, za vojašnico.

Precizijska delavnica predmetov za merjenje.

Bogata zaloga

raznih predmetov za razsvetljavo za plinovo in električno luč.

Oprave za kopelji, sesalke vseh sistemov. — Popravilnica avtomobilov, motociklov in dvokoles. — Delavnica za pobakrenje in poniklanje. — Pumpa, železne in kovinske cevi. Zaloga mesarskega orodja, kuhinjskih nožev, brivskih britev, škarij itd.

Božjast.

Kdor trpi na božjasti, krčih in drugih nervoznih boleznih, naj zahteva knjžico o o teh boleznih. Dobiva se zastoj in franko v prlv. Schwann-Apoteke, Frankfurt a. M.

Ceniki zahtevane brezplačno.

CHRISTOFLE

Namizno orodje in posodje vseh vrst.

Priznana težko posrebrnjene najlepše forme.

Kompletne kasete namiznega orodja, posodja za omako, kavo, čaj, namizni podstavki, umetni izdelki.

Jedino nadomestilo pravega srebra.

Posebni izdelki za hotele, restavracije in kavarne, kakor tudi pensijone, gospodinjstvo itd.

C. kr. dvorni založniki

Christofle & C. — Dunaj

I. Opernring 5 (Heinrichshof).

— Ilustrovan cenik na zahtevanje. — V vseh mestih zastopano po prekupcih. Kot jamstvo svoje izvirnosti imajo naši izdelki gornjo tovarniško znamko in ime Christofle

„Goriška ljudska posojilnica“

vpisana zadruga z omejenim jamstvom.

Načelstvo in nadzorstvo je sklenilo v skupni seji dne 28. nov. 1902. tako:

Hranilne vloge se obrestujejo po 4 1/2 %. Stalne vloge od 10.000 kron dalje z odpovedjo 1 leta po dogovoru. Rentni davek plačuje pos. sama.

Posojila: na vknjižbe po 5 1/2 %, na varščino ali zastavo 6 %, na menice 6 %. Glavni deleži koncem leta 5 1/2 %.

Stanje 31. dec. 1903. (v kronah): Članov 1777 z deleži K = 123.644. — Hranilne vloge 1.416.573.66. — Posojila 1.471.650.42 — Vrednost hiš 162.162.93 (v resnici so vredne več). — Reservni zalog 70.125.85.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakogar.

Telefon št. 79.

Eksport

Mizarska zadruga

Eksport

v Gorici — Solkanu

vpisana zadruga z omejenim jamstvom

tovarna s strojevnim obratom na parno in vodno silo naznanja, da izdeluje

najrazličnejša pohištva vseh slogov

ter sprejema v delo vsa večja stavbena dela.

Podružnica v Trstu Via di Piazza veceria 1. Zastopstvo v Spiljetu ter Orljentu.

Cene zmerne, delo lično in solidno.

Kerševani & Čuk

v Gorici

Stolni trg št. 9 (Piazza Duomo)

priporočata svojo

zalogo šivalnih strojev

raznih sistemov,

za umetno vezenje (rekamiranje)

Zaloga dvokoles.

Mehanična delavnica konec Raštelja št. 4 sprejema vsako popravo šivalnih strojev, dvokoles, pušk in samokresov.

Šivalne stroje in poprave jamčiva od 5-10 let.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri žledenih boleznih ublažujejo katar, urejujejo izmetek, odpravijo nadoho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Prežene velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborno proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te kapljice so najboljša sredstvo proti bolezni na maternici in madroni ter ne bi smele raditega manjkati v nobeni meščanski ali kmečki hiši. Dobivajo se samo: Mestna lekarna, Zagreb, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali povzame. Manj kot ena dvanajstotina se ne pošilja — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto: 1 ducat (12 steklenic) 4 K, 2 ducata (24 steklenic) 8 K, 3 ducate (36 steklenic) 11 K, 4 ducate (48 steklenic) 14-60 K, 5 ducatov (60 steklenic) 17 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim upehom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamič, opankar; Zofija Vukelič, šivilja; Josip Seljančič, seljak itd.

Ustanovljena l. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

Markov trg šte. 96, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

ZLATAR

DRAGOTIN VEKJET

(C. VECCHIET)

Corso 47 — TRST — Corso 47

Priporoča svojo prodajalnico zlatanine, srebrnine ter žepnih, zlatih in srebrnih ur.

Sprejema naročbe ter poprave zlatih in srebrnih predmetov ter žepnih ur.

Velika izbér srebrnine za darila.

Kupuje ali zamenja z novimi predmeti staro zlato in srebro.

Cene zmerno.